

உயரிய இலக்கை நினைவில் நிறுத்தி செயல்படுவோம்

டாக்டர் சித்ரா ராஜாராம்,

துணை ஆய்வாளர், கொள்கை ஆய்வுக் கழகம், சிங்கப்பூர் தேசிய பல்கலைக்கழகம்

நான், 1970களில் வளர்ந்து வந்த காலகட்டத்தில், லீ குவான் இயூ அரசாங்கத்தின் மீது எனக்குப் பெரும் ஈர்ப்பு இருந்ததில்லை. பதினம் வயதுப் பெண்ணாக இருந்தபோது எனக்குத் தெரிந்தது எல்லாம் லீ குவான் இயூதான், மக்கள் செயல் கட்சி அல்ல. பார்க்கப்போனால் இருமொழிக் கொள்கை உள்ளிட்ட பல கொள்கைகளை நான் விமர்சித்து வந்தேன்.

ஒருவர் தனக்கென்று ஓர் இரண்டாவது மொழியைத் தேர்ந்து எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். தாய்மொழியைப் படி என்று யாரையும் கட்டாயப்படுத்தக் கூடாது என்பது என்னுடைய உறுதியான கருத்தாக இருந்தது.

சாப்பாட்டு மேசையில் என் கருத்துகளை எடுத்துச் சொல்வேன். அடிக்கடி என் தந்தை என்னைக் கடிந்துகொண்டதுண்டு. காலம் ஓடியது. அரசாங்கக் கொள்கைகளைத் தொடர்ந்து நான் விமர்சித்து வந்தேன்.

பட்டம்பெற்ற பிறகு முதன்முதலாக ஸ்ட்ரெய்ட்ஸ் டைம்ஸ் செய்தித்தாளில் வேலைக்காக விண்ணப்பித்தேன். நுழைவுத் தேர்வின் ஒரு பகுதியாக ஒரு கட்டுரை எழுதவேண்டி இருந்தது. பட்டதாரி தாய்மார்களின் பிள்ளைகளுக்குப் பள்ளிக்கூடங்களில் முன்னுரிமை கொடுக்கும் சர்ச்சைக்கு இடமான 'பட்டதாரிதாய்மார்கள்திட்டம்' பற்றிக் காட்

டமாக எழுதினேன். பின்னர் ஓராண்டுக்குப் பிறகு அந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டது.

வேலைக்கு முயன்றது பற்றி வீட்டுக்கு வந்ததும் என் பெற்றோரிடம் சொன்னேன். "அதிக நம்பிக்கை கொள்ளவேண்டாம். எனக்கு வேலை கிடைக்காது," என்று என் பெற்றோரிடம் தெரிவித்தேன்.

நான் பின்னர் நேரடித் தேர்வுக்கு அழைக்கப்பட்டது என்னை வியப்பில் ஆழ்த்தியது. அதைவிட வியப்பாக எனக்கு ஒரு வேலை கிடைத்தது. ஆனால் வேலை ஸ்ட்ரெய்ட்ஸ் டைம்ஸில் அல்ல. விரைவில் புதிதாகத் தொடங்கப்பட இருந்த 'தி நியூ பேப்பர்' செய்தித்தாளில் வேலை கிடைத்தது. அதில் சேர்ந்தேன். பிறகு 'தி பிசினஸ் டைம்ஸ்' செய்தித்தாளில் சேர்ந்தேன்.

சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு சிங்கப்பூரின் ஒரே தேசிய தமிழ் நாளிதழான 'தமிழ் முரசில்' சேர்ந்தேன். அதில் அந்தச் செய்தித்தாளின் ஆசிரியர் பொறுப்பை ஏற்றேன். இருமொழிக் கொள்கையை நிராகரித்து அதற்கு எதிரான எண்ணங்களை கொண்டிருந்த நான், அந்தப் பணியைத் திறம்பட ஆற்றி வந்தேன். அது பற்றிய எனது எண்ணங்களை சிறிது சங்கடத்துடன் எனக்குள்ளேயே அடக்கிக்கொண்டு சங்கடமில்லாமல் பணியாற்றி வந்தது கண்டு எனது தந்தை அநேகமாக தனக்குள்ளேயே புன்னகை பூத்த வண்ணம் இருந்திருப்பார்.

இதில் கடினமாக உண்மை என்ன வென்றால் இருமொழிக் கொள்கை இல்லை எனில் தமிழைச் செம்மையாகப் படிக்கவும் எழுதவும் முடிகின்ற வகையில் என் ஆற்றலை நான் கூர்தீட்டிக்கொண்டிருக்க முடியாது என்பதுதான் இதில் பொதிந்திருக்கும் உண்மை.

பள்ளியை விட்டு வெளியேறியதும் தமிழ்மொழியுடனான தொடர்பு விடுபட்டுவிட்டது என்றாலும் விட்ட இடத்தில்

இருந்து தொடர எனக்கு நெடுங்காலம் ஆகவில்லை. அடிப்படை வலுவாக இருந்ததே அதற்குக் காரணம். இதற்காக நன்றி தெரிவிக்க நான் பெரிதும் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

என் பிள்ளைகளிடம் அவர்களின் தாய்மொழியில் என்னால் பேச முடிகிறது என்பதால் ஒரு தாய் என்ற முறையிலும் நன்றிகூற நான் பெரிதும் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

என் பிள்ளைகள் பள்ளியில் தாய்மொழிகற்க போராடினார்கள். அதை எல்லாம் திரும்பிப் பார்க்கையில் இப்போது அது எவ்வளவு பயன் உள்ளது என்பதை உணர முடிகிறது.

பிள்ளைகள் இருவரும் கடைசி சில ஆண்டுகளை வெளிநாட்டில் கழித்தார்கள். 'ஃபேஸ்டைம்' மூலம் இடைவிடாமல் தொடர்புகொண்டோம். அடிக்கடி பேச்சுத் தமிழில் உரையாடினோம். குறிப்பிட்ட சில வற்றை நம் தாய்மொழியில்தான் சிரித்துப் பேசி மகிழ முடிகிறது. தாய்மொழி நம் ஆன்மாவின் மொழி. நாம் யார் என்பதை நினைவூட்டி நம்மை அதுதான் பிணைக்கிறது.

வயது முதிர் முதிர் அதனுடன் அறிவும் பக்குவமும் கூடிவர எல்லாவற்றையும் தெளிவாக, முழுமையாக பார்க்க முடிகிறது. சிங்கப்பூரின் கொள்கைகள் எப்போதுமே நூற்றுக்கு நூறு முழுநிறைவானவை அல்ல. ஆனால் மொத்தத்தில் பெரும்பாலானவை சரியானவை.

இம்மாதம் 9ஆம் தேதி தேசிய தின அணிவகுப்புக்குச் செல்ல அனுமதிச் சீட்டு கிடைத்தது. கூட்டம், நீண்ட வரிசை, வியர்வையை வரவழைக்கும் வெப்பத்தில் அணிவகுப்பைப் பார்வையிட வேண்டியிருக்குமே என எண்ணியபோது அச்சம் ஏற்பட்டது. முடிவில் அருமையான

அனுபவமாக அது அமைந்தது. எல்லா இனங்களையும் சேர்ந்த, நன்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட்ட இளையர்கள் வரவேற்பாளர்களாக முழு ஊக்கத்துடன் கலந்துகொண்டதைக் காண முடிந்தது. ஒவ்வொருவரையும் முழு மனதுடன் அவர்கள் அணிவகுப்புக்கு வரவேற்றார்கள்.

அணிவகுப்பு முடிந்து பார்வையாளர்கள் கலைந்து சென்றபோது நன்றி கூறி அனுப்பிவைத்தார்கள். சிங்கப்பூரில் பெரும் பாலானவற்றைப் போலவே ஒவ்வொன்றும் நொடி பிறழாமல் நடந்தேறியது.

ஆகாயத்தில் இருந்து 'ரெட் லயன்ஸ்' வான்குடை சாகச வீரர்கள் குதித்ததையும் ஆகாய சாகசக் காட்சிகளையும் கவச வாகனங்கள் அணிவகுத்துச் சென்றதையும் பாடாங்கில் சிலிர்க்கும் சிங்கத்தையும் பார்த்தபோது நான் மெய்சிலிர்த்துப் போனேன்.

தலைநிமிர்ந்து எதிரே பார்த்தபோது மலேசியப் பிரதமர் மகாதீர் முகம்மது தமது கைபேசியில் படம் எடுத்ததைக் கண்டு எனக்குப் பெருமையாக இருந்தது.

பாடாங் பாட்டொலியால் நிரம்பியது. ராக் இசைப் பாடகர் ரம்லி சரிப், மாஜுலா சிங்கப்பூரா பாடலை உணர்ச்சிப் பிரவாகத்துடன் பாடியபோது நான் கொடி அசைத்தேன். என் உள்ளமும் சேர்ந்து பாடியது. பிறகு சிவப்பு வெள்ளை உடையில் இருந்த ஏராளமான மக்களுடன் சேர்ந்து ராஃபிள்ஸ் சிட்டியை நோக்கி நடந்தபோது, நாம் என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும் என்று அசட்டையாக இருந்துவிடக்கூடிய அமைதியும் நல்லிணக்கமும் என் நினைவுக்கு வந்தன.

அண்மைய "பிரெளன் ஃபேஸ்" சம்பவமும் என் எண்ணத்தைத் தொட்டது.

அண்மைய E-Pay விளம்பரம் ஒன்றில் சீன நடிகர் ஒருவர் மலாய் உடை அணிந்த பெண்ணாகவும் கறுப்பு நிற ஆடவராகவும் சித்திரிக்கப்பட்டார்.

சமூகத்தின் குரல்

சமூகத் தலைவர்களும் இளைய தலைமுறையினரும் சமூக விவகாரங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் கட்டுரை

மக்கள் இணையத்தில் தங்கள் கோபத்தை வெளிப்படுத்தினர். சர்ச்சைக்கு இடமான காணொளி ஒன்றை உடன்பிறப்புகள் இருவர் பதிவேற்றினர். அரசாங்கம் தலையிட்டது. உடன்பிறப்புகள் வரம்பு மீறி விட்டனர்.

சுதந்திரம் அடைந்து 54 ஆண்டுகள் ஆகியும் சிங்கப்பூரில் இனம் என்பது இன்னமும் ஒரு பிரச்சினையாகத் தொடர்கிறது என்பதை நினைவூட்டுவதாக அது இருந்தது.

இதைச் சரிசெய்ய வேண்டி உள்ளது. ஆகையால் இது பற்றி எல்லா வழிகளிலும் விவாதிப்போம். அதே வேளையில் ஒருவர் மற்றொருவரின் உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளித்து இதைச் செய்வோம். உயரிய, முழுமையான இலக்கை, கண்ணோட்டத்தைக் கைவிட்டுவிடாமல், எளிதில் சிதைந்து விடக்கூடிய நமது அமைதியைக் குலைத்து விடாமல் இதைச் செய்வோம்.

ராஃபிள்ஸ் சிட்டியில் என் கணவருடன் இரவு சாப்பாட்டுக்குப் போன போதும் இவற்றை ஆழமாக சிந்தித்த படியே நடந்தேன்.

உலகம் கொந்தளிப்பில் இருக்கிறது. வர்த்தகப் போர், விமானநிலைய முற்றுகை, தற்கொலை குண்டுவெடிப்புகள், ஐரோப்பிய ஒன்றியத்திலிருந்து பிரிட்டன் வெளியேறுவது தொடர்பான சர்ச்சை (Brexit) போன்றவை உலகை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டுள்ளன.

நான் பாதுகாப்பான நல்ல பகுதியில் இருப்பதை உணர்கிறேன்.

இதுவே என் தாயகம்.